

ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΙΣ

Πῶ ! πῶ ! οἰκονομίαις ἴστού ἔθνους τὰ Ταμεῖα !
γι' αὐταῖς τῶν βουλευτῶν μας βραχνιάζει τὸ λαρυγγί,
ὄλοι φωνάζουν τώρα γιὰ τὴν Οἰκονομία,
καὶ σφίγγονται νὰ βγάλουν κι' ἀπὸ τὴ μυῖγα ξύγγι.
Κι' ἀφοῦ ἴστη μέση ὄλοι προβάλλουν οἰκονόμοι,
κι' ἐγὼ λοιπὸν προτείνω τὴν ἰδική μου γνώμη.

Καὶ πρῶτον πάντων πρέπει ἴστού ἔθνους τοὺς πατέρας
τὸ Κεντρικὸ Ταμεῖο πεντάρια νὰ μὴ δίνη,
καὶ ὅποιος ῥητορεύει γιὰ κύματα κι' ἀέρας,
χωρὶς βουλευτικὴ παντοτεινὰ νὰ μείνη.
Γιὰ κάθε πέντε λέξεις καὶ φόρος μιὰ πεντάρια,
ἴστού **Ἡμετέρου** μόνο νὰ βάλλουν μιὰ δεκάρα.

Ἀφοῦ καὶ ἴστη Ἀγγλία οἱ ῥήτορες πληρόνουν,
γιατί ἐδῶ ἴστο κράτος τῶν λόγων καὶ τῆς λίμαις,
οἱ ῥήτορες μὲ λόγια παχειὰ νὰ μᾶς φουσκώνουν,
χωρὶς νὰ δίνουν κάτι γιὰ τὴν ὑπομονή μας ;
Φόρος λοιπὸν, νὰ παύσῃ τῶν λόγων ἡ μανία,
καὶ ὅπου ἴλιγα λόγια, ἐκεῖ κι' οἰκονομία.

Νὰ παύσουν ν' ἀνεβαίνουν τῶν ὑπουργῶν τῆς σκάλας,
κανένα γιὰ ρουσφέτια νὰ μὴν ἀκολουθοῦν,
καὶ πρὶν ἀκόμη εὔρουν οἰκονομίαις ἄλλαις,
ἐκεῖνοι πρῶτοι πρέπει νὰ οἰκονομηθοῦν.
Κι' ἂν θέλουν νὰ γίνῃ σωστὴ οἰκονομία,
ὅσο ἔμπορὸν νὰ στέκουν μακριὰ ἀπὸ Ταμεῖα.

Ἄλλὰ κι' ἐμεῖς οἱ ἄλλοι μὲ χέρια σταυρωμένα
λουρὲ νὰ μὴ ζητοῦμε τοῦ Κεντρικοῦ Ταμεῖου,
ν' ἀφίνομε ἴστη πάντα καὶ κάποτε τὴν πένα,
καὶ ὄλη τὴ σοφία τοῦ Πανεπιστημίου.
Νὰ γίνεταὶ καὶ κάπου κανένας μας τσοπάνης,
νὰ ἴσυχάσῃ ἴλιγο κι' ὁ κύριος Βλαχάνης.

Πρὸ πάντων δὲ νὰ λείψῃ ἡ κλεφτουριά ἡ τόση,
ποῦ μέσα ἴστη Ἑλλάδα γλεντᾶ καὶ βασιλεύει
καμμιά οἰκονομία ποτὲ δὲν θὰ μᾶς σώσῃ,
ἀφοῦ αὐτὸ τὸ ἔθνος τὸν ἑαυτὸ του κλέβει.
Πῶς θέτε τὰ Ταμεῖα τοῦ κράτους νὰ πληθύνουν,
ἀφοῦ τῶν Πανελλήνων τὰ χέρια δὲν τ' ἀφίνουν ;

Αὐτὰ κι' ἐγὼ τὰ ἴλιγα σὰν Ἑλληνας προτείνω,
κι' αὐτὰ βεβαίως εἶναι σαχλὰ καὶ τετριμμένα,
ἀλλ' ἂν δὲν σᾶς ἀρέσουν, λεπτό γι' αὐτὸ δὲν δίνω . . .
Σᾶς λέγω ὅμως πάλι καὶ λέγω ὀλοένα,
πῶς ἂν δὲν συνειθίσουν τὰ χέρια νὰ μὴ κλέβουν,
γιὰ τῆς οἰκονομίας τοῦ κάκου ῥητορεύουν.

Σουρῆς.

ΤΟ ΜΗ ΧΑΝΕΣΑΙ ΕΝ ΠΑΡΙΣΙΟΙΣ

(ΤΟΥ ΕΙΔΙΚΟΥ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΟΥ ΜΑΣ)

ΑΙ ΑΠΟΚΡΕΩ

Λαμπρότατος ἥλιος ἐπὶ ὀλόκληρον τὴν ἐβδομάδα τῆς
κρεωφάγου, ἥτις κλείει τὰς Ἀπόκρεω, τυπικῶς ἐννοεῖται.

47

ΕΠΙΦΥΛΛΙΣ ΜΗ ΧΑΝΕΣΑΙ

47

ΟΙ ΕΜΠΟΡΟΙ ΤΩΝ ΕΘΝΩΝ

ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ

(Συνέχεια ἴδα ἀριθ. 416)

Τέλος αἱ διατυπώσεις αὐταὶ διήρκεσαν ἡμέρας τινάς, καθ' ἃς
ὁ Ἰωάννης καὶ ὁ Μηνᾶς ἐπεμελήθησαν τὰς πληγὰς των, ἀπο-
λαύσαντες τῆς προθύμου τῶν κατοίκων συνδρομῆς. Καὶ μετὰ
τοῦτο τοῖς ἀπεδόθη ἡ ἐλευθερία καὶ ἀπέπλευσαν ἐκ Πάμ-
μου. Ἄλλ' ἔνεκα τῆς ἀντιπνοίας τῶν ἀνέμων ὁ διάπλους,
διήρκεσεν ἐπὶ πολλὰς ἡμέρας.

Κατὰ τὴν ἐν Πάτμῳ διαμονὴν του, ἐφρόντισε νὰ πλε-
ροφορηθῇ, ἂν καὶ μετὰ σπαρχμοῦ καρδίας, πολλὰ περὶ
τῆς Αὐγούστας. Ἐγνώρισε τὸν ἀδελφὸν Νεσμῖαν, ὅστις τὸν
ὑπηρετεῖ, ἐγνώρισε καὶ τὸν ἀββᾶν Ἀμμοῦν, ὅστις τὸν ἐξω-
μολόγει. Ἐμαθε παρὰ τοῦ πρώτου περὶ τῆς φυσικῆς νόσου,
ἥτις τὴν κατεῖχε, καὶ παρὰ τοῦ δευτέρου, περὶ τῆς ἠθικῆς

νόσου, ἥτις τὴν ἐβασάνιζεν. Ὁ Ἰωάννης Βενδίκης δὲν πα-
ρέστη εἰς τοὺς δύο τούτους μοναχοὺς ὡς πρῶτον σύζυγος,
ἀλλ' ὡς μεμακρυσμένος συγγενὴς τῆς γυναικὸς ταύτης, καὶ
οὕτως ἀμφότεροι δὲν ἐδυσπίστησαν πρὸς αὐτὸν, καὶ τῷ εἶ-
πον μέγα μέρος τῆς ἀπάσης ἀληθείας. Ὁ ἀββᾶς Ἀμμοῦν
ἐδήλωσε διαρρήδη ὅτι ἡ γυνὴ ἐκείνη ἔπασχεν ὑπὸ σφοδρο-
τάτης μανίας, καὶ ἦτο τὸ παίγιον τοῦ πονηροτάτου καὶ
θραυστάτου τῶν δαιμόνων τῆς κολάσεως, ὅστις μὴ εὐρίσκων
φορὴν ἵνα βόσκη ἐν τῷ ἄλλῳ κόσμῳ, συνέτριψε τὰς πύλας
τῆς εἰρηκτῆς του καὶ ἀνεπήδησεν ἀποφασιστικῶς εἰς τὸν πα-
ρόντα κόσμον, ὅπως εὔρη κταφύγιον εἰς σῶμα γυναικὸς τι-
νος, διότι ἐν τοῖς τοιούταις, κατὰ τὸν ἀββᾶν Ἀμμοῦν, κα-
τοικοῦσιν ἀνέτως ἅπαντα τὰ εἶδη τῶν πονηρῶν δαιμόνων.
Ὅσον διὰ τὸν ἀδελφὸν Νεσμῖαν, ἐσταυροκοκεῖτο ἐξ αὐτο-
μάτου κινήματος, ὁσάκις ἐνθυμεῖτο τὴν γυναῖκα ἐκείνην, ἢ
ὅμοιαν οὐδεμίαν ἄλλην εἶχεν ἰδεῖ ποτε. Οὗτος διηγήθη πρὸς
τὸν Ἰωάννην Βενδίκην ὅτι νύκτα τινὰ, ἐνῷ ἐκοιμᾶτο ἐν τῷ
κελλίῳ του, εἶδε παράδοξον ὄπτασιον. Τῷ ἐφάνη ὅτι εὐρί-
σκετο ἐν τῷ νάρθηκι τοῦ ναοῦ τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Εὐ-
αγγελιστοῦ, καὶ προσήχετο καθ' ἑαυτὸν εὐλαβῶς, χωρὶς ν'
ἀκούηται ἡ φωνὴ του. Αἶφνης ἐπὶ τοῦ ἐνώπιόν του τοίχου,
ἐπ' οὗ ἦτο ἐξωγραφημένος ὁ Ἄδης, ἐν μορφῇ ἀδδηφάγου
θηρίου καταβιβρώσκοντος τὰς εἰς τὸ ἀνοικτὸν στόμα του
ριπτομένας ἀμαρτωλοὺς ψυχὰς, βλέπει ὅτι τοῦ θηρίου ἡ
μορφὴ μετεβλήθη ἐξαίφνης, ἐγένετο ἄνθρωπος, ἔχων ὄψιν ὡ-